

Raumon Mukka

Rauman Lukko on satanistien hallussa. Rauman kaupunkia ja seutua on jo vuosikymmenien ajan - ehkä pitempäänkin - piinannut satanistinen kultti, joka vaikuttaa tätä nykyä vahvana Olkiluodon ydinvoimalassa sekä jääkiekkoseura Rauman Lukossa, missä suurinta valtaa käyttää Rauno Mokka. Häneen henkilöityy raumalainen örkkipetoinen satanismi.

Lukko ei ole yksityisessä omistuksessa, vaan sen toimintaa pyörittää sitä varten perustettu taustayhtiö. Toimintoja on hajautettu erilaisiin yritysjärjestelyin ja yhdistyksiin, joista merkittävin on Raumalaisen kiekkoilun tuki ry. Rauno Mokka ei enää ikänsäkään puolesta voi istua tuon yhdistyksen hallituksessa, mutta ei hänen tarvitsekaan. Koko seura on hänen hyppysissään muutenkin.

Mokalla on myös kannattajayhteisö Raumam Bojissa omat luottopoikansa, joiden kautta hän vaikuttaa ryhmän toimintaan. Raumam Boja on itse asiassa minun syksyllä 2010 alkuun laittamani yhdistys. Yhteyshenkilöni etsi Raumalta kannattajatoiminnasta kiinnostuneita tyyppejä. Löytyi Juho Suoramaa. Ne olivat niitä kuuluisia Samuel O'Neillin rahoja joita kanavoin Juho Suoramalle, jotta tällainen vaihtoehtoinen kannattajayhdistys saataisiin alkuun. Mokaan agenttina ryhmässä toimi ainakin se veikeä porkkanapää Joonas, joka yrittää kyykyttää koko ryhmää. Kaikkihan ne ovat satanisteja, jotkut vain vittupäisempiä kuin toiset, kuten se autoja tuunaava tatuoitu apina, jota kaikki kuulemma pelkäävät. Syksyn 2014 Hampurin fanimatalla tämä örkki veti perseet olalle ja alkoi hännäämään minua.

"Huippukokous, huippukokous..." hän toisteli ja kulki perässäni Hampurin lähijunassa. Mokka oli kaikesti käskenyt hänen toistella tätä yhtä sanaa. Tarkoituksena oli saada minut epäröimään kirjoituksissani erilaisten vaikuttajien suhteen. Edesmenneellä lehtikustantaja Urpo Lahtisella kun oli viinahuuruissaan tapana kutsua Reagan ja Gorbatschov koolle huippukokoukseen. Onhan se toki uskomatonta, että olen ollut puheissa Barack Obaman, George Soroksen ja Prinssi Williamin kanssa. Ja monen muun. Mutta maailma on lopulta melko pieni.

Muistini pyyhittiin hyvinkin tehokkaasti 2010. Senkin jälkeen sitä on moneen otteeseen yritetty pyyhkiä yhä edelleen. Tämän vuoksi minulta kesti muutaman vuoden muistaa mitä yleensä oli päässyt tapahtumaan.

Menin ensi kertaa Boikien järjestämälle pelimatalle keväällä 2013. Silloin eräs Lukon kannattaja sanoi minulle, että läsnäoloni ryhmän reissuilla tuntuu oudolta. En tiennyt, että vielä silloin suurin osa raumalaisista luuli minua multimiljonääriksi ja kiekkovalittajaksi. Heidän oli aluksi vaikea ymmärtää, että minulla ei ollut mitään omaisuutta. Autonakin vain joku vanha Corsa, siinä missä Suoramaa ajeli sentään Mondeolla.

Raumalaiset esittivät minulle toiveitaan uudesta jäähallista Raumalle.

Melko nopeasti he kuitenkin ymmärsivät, että en ollut ikinä saanut rahoja itselleni. Nykyisestä maineestani Raumalla minulla ei ole tietoa. Tuskin kovinkaan hyvä.

Mielenkiintoinen yksityiskohta koko tarinassa on Raumam Boja - kaulahuivi. Juho Suoramaa kertoi minulle keväällä 2013 lähettäneensä osoitteeseeni kyseisen huivin kaksi kertaa, mutta kummallakaan kerralla en sitä saanut. Tämä johtuu siitä, että satanistit blokkaavat postini, jotta pysyisin mahdollisimman tietämättömänä asioista yleensä. Voihan toki olla, ettei Suoramaa ikinä lähettänytäkään huivia minulle, mutta niin hän ainakin sanoi. Kun puhuin syksyllä 2013 huivista Joonakselle, hän kysyi tomerasti, mitä minä sillä teen? Ilmeisesti Rauno Mokka oli käsenyt hänen sanoa näin.

En tiedä paljonko Bojat ovat rahaa kauttani saaneet. Pelireissulla Helsinkiin keväällä 2014 Joonas itki minulle, kuinka hänen oli tarkoitus saamallaan rahoilla ostaa itselleen asunto ja kuinka motivaatio capo-hommiin oli mennyt, kun rahaa ei enää ilmestynytäkään hänen tililleen. Oli noloa, että muut saivat rahaa mutta hän ei. Pitikö olla niin vittumainen? Homoseksuaali Joonas olisi kovasti halunnut nussia minua ja kutsui minua "unelmaksi". Satanismista hän sanoi sen verran, ettei ilman sitä pystyisi toimimaan capona.

Luulen, että Rauno Mokka ei pidä Raumam Bojista, koska jos hän aloittaa uuden elämän nuorena raumalaisena, joutuu hän ottamaan osaa Boikien toimintaan, tai olemaan ulkopuolinen. Eikä hän halua ottaa osaa kannattajatoimintaan, vaan päästä suoraan johtavaan asemaan.

Kun irtauduin satanismista syksyllä 2010, ei minulta odotettu enää mitään. Silti vielä vuotta myöhemmin kesällä 2011 Rauno Mokka halusi minut osaksi Lukko-perhettä: Talismaaniksi, neuvonantajaksi, ihan miten vaan. Repiä minusta irti se hyöty mikä oli revittävässä. Olivathan "neuvoni" olleet avittamassa kahta edellistä liigamestaria. 2010 mestaruutta varten neuvoin TPS:n Ilari Filppulaa ja vuotta myöhemmin Hifkiläisiä.

2010 Frank Mobergkin kysyi, haluanko olla osa IFK-perhettä? Ei hän sitä tosissaan kysynyt. Kyllä hän tiesi, etten halunnut olla. Moberg ei ottanut kantaa kielikysymykseen.

“Se on oma asiasi, mitä mieltä olet”, hän sanoi.

Muista hifkiläisistä ei voinut sanoa samaa. Timo Everi soitteli ja vittuili minkä pystyi. Tom Nybondas tuli Aurajoen rantakadulla humalaisen uhmakkaana eteeni seisomaan. Pyysin häntä väistämään, mutta turhaan. Ajauduin Nybondaksen kanssa käsirysyyn, minkä seurauksena hän keräili itseään kadulta. Frank Mobergin kanssa tällainen olisi tuskin tullut kyseeseen, vaikka Moberg olisi ollut Nybondaksen ikäinen.

Rauno Mokka ei kuitenkaan voinut sulattaa sitä, että muutamaa vuotta myöhemmin aloin puhumaan ja tiedottamaan totuutta satanismista ja mitä näitä aiheita tässä nyt on ollutkin. Kovan luokan satanistina Mokka oli myös saanut tietää, että tulisin aiheuttamaan hänelle runsaasti ongelmia. Niinpä

hän alkoi itse toteuttaa tätä ennustetta ja usutti väkeä kimppuuni. Lukon myyntipäällikkönä muutaman vuoden toiminut Joni Vesalainen halusi olla Mokalle mieliksi. Vesalainen ehdotti, että Lukon peleissä soitettaisiin Jerry Lee Lewisin Great Balls of Fire - kappaletta. Sen piti harmittavan minua. Hauska veto, mutta ei se minua häirinnyt. Oman maineensa hän onnistui kuitenkin ryvettämään.

Saksassa Lukon CHL-pelimatalla hukkasin lentolippuni takaisin Suomeen ja jouduin jäämään Bremeniin. Illalla menin diskoon. Samaan paikkaan eksyi myös Vesalainen, joka videoi vodka tonicien kirvoittaman villin tanssini, ja jakoi videon sitten eteenpäin. Lukon fanit esittelivät minulle videota, jossa tanssin kuin viimeistä päivää vietäisiin. Pettynein ilmeini he joutuivat toteamaan, ettei asia minua häirinnyt. Sen olisi kuulemma pitänyt häiritä.

Raumam Boikien järjestämällä pelimatkoilla yritin tutustua muihin lukkolaisiin. Nuoriin ja vanhoihin. Se oli kuitenkin vaikeaa, kun ihmiset joille olin jutellut tuntikaupalla, eivät enää seuraavalla reissulla muistaneet kuka olin. Satanisteja neuvottiin yleisesti suhtautumaan minuun epäystävällisesti. Etenkin jos olin selvinpäin. Joku sanoi, että jos en kuulu satanistiseen kerhoon, ei minua hyväksytä joukkoon.

Tutustuin kuitenkin Antti Lammiin, joka varasti minulta rahaa. Kerran Antti soitti minulle vahingossa ns. taskupuhelun ja kuulin, miten hän pui pitkin sanan kääntein ”saarta”, minne he olivat menossa ja minne nuoret halusivat mennä, mutta eivät tajua mistä asiassa on kyse ja niin edelleen. En tiedä mikä tuo salaperäinen saari Rauman edustalla on, mutta ilmeisesti jonkinlainen satanistien virkistäytymispaikka.

RB:n tifona toiminut Joonas ja kumppanit järjestelivät paikkani busseissa siten, että olin pelkkien örkkien ympäröimänä. Menomatkoilla ihmiset eivät halunneet jutella kanssani, mutta kun sitten paluumatkoilla olin kännissä, alkoi seurani kiinnostaa. Tarkoitus oli tietenkin vain nöyryyttää minua, mutta eihän minuun mikään tehoa. On kuitenkin merkillepantavaa, että kuten Rauma yleensä, on myös Lukon kannattajakunta täynnä örkkejä. Näistä kammottavista olioista lisää kirjoituksessani ”Örkit – Stam”.

Kerran muistan käyneeni mielenkiintoisen keskustelun erään raumalaisen örkin kanssa. Se taisi olla se pahin koulukiusaaja, jonka alaa on härnäätä kehitysvammaisia ja sitä rataa. Vittuiltuaan ensin aikansa, hän kertoi kuulleensa, että kuten hän, myös minä jatkaisin elämäni kuoleman jälkeen. Tosin sillä erotuksella, että minä joudun ”kulkemaan unohduksen verhon läpi”. Ei se hyvältä kuulostanut. En halua jatkaa laamannin elämää, etenkin resetoituna.

Yhdellä Boikien pelireissuilla eräs örkki hehkutti minulle Ridley Scottin ohjaamaa 1492: Conquest of Paradise - elokuvaa realistiseksi. Kuulemma suurin virhe elokuvassa on värien käyttäminen kankaissa. Keskiajalla vain kaikista korkea-arvoimpien ihmisten vaatteissa oli värejä. Urbaani maailma on kuitenkin ollut värikäs jo antiikin aikoina. Muinaisen Rooman katuja reunustavat talot olivat eri värisiä ja palveluita mainostettiin värikkäin kyltein. Tempelitkin oli maalattu kirjaviksi. Nykyajan

uusklassismia edustavia rakennuksia ei maalata. Ne ovat yhtä värittömiä kuin lähiöiden halvat betonibunkkerit. Mitä olen muuten örkkien juttuja kuullut, oli elämä jo antiikin aikoina hyvin samanlaista kuin nykyään. Vain sähkö puuttui. Eikä nykyään käytetä kusta lannoitteena ja suuvenä.

Rauman Lukon kotipeleissä soi ennen pelaajien kentälle tuloa Vangeliksen Conquest of Paradise. Maalilauluna on Europen Final Countdown, jonka sanoitusta Rauno Mokka minulle hehkutti. Jonkun valehdeltua hänelle, että minutkin on kaapattu, uskoutui Mokka puhelimesta haikaillen menneitä aikoja:

"Ennen sähköä elämä oli minun mielestäni mukavampaa."

Hän kysyi minulta myös, miten hoitelen niitä juttuja? Hän itse kuulemma kiduttaa koiraansa.

Rauno Mokka on monipuolinen mies. Välillä hän on joukkueen valmentaja, välillä pelaaja, välillä oma itsensä. Hän kaappaa surutta kenet haluaa. Jos keho on jo kaapattu, määrää Rauno sitä kantavan örkin antamaan hänelle tietä.

Tätä nykyä Lukossa ei varmaankaan pelaa muita kuin örkkejä. Ja Raunon kanssa on kuulemma ihan hyvä pelata, joskin hän ehdottelee liian monimutkaisia taktisia kuvioita. Näin eräs pelaaja minulle kertoi ja lisäsi, ettei ole ikinä ennen tai sen jälkeen pelannut joukkueessa, jossa omistaja on itse jäällä peleissä. Vaikka eihän Rauno Mokka Rauman Lukkoa omista.

Rauman Lukko on Suomen ehkä rikkain jääkiekkoseura, mutta menesty kiertää sen kaukaa. Tämä johtuu Rauno Mokaan kyvyttömyydestä nähdä itsensä realistisessa valossa. Hän ei näe myöskään ympärilleen, vaan rekrytoi seuraan perstuntumalla kaiken maailman hiihtäjiä, joiden tärkein ominaisuus on pohjaton tottelevaisuus häntä itseään kohtaan. Hän ei siedä tulla haastetuksi ja hankkiutuu eroon niistä, jotka eivät osaa häntä oikealla tavalla miellyttää.

Mokka vaikuttaa seurassa kaikkeen ja pitää välillisesti ohjat käsissään asioissa, joihin hänellä ei näkemystä ole. Ylimielisesti Mokka kuvittelee olevansa kaikkivoipainen. On Rauno Mokaan syytä, ettei Lukko tahdo pääse liigafinaaleihin. Hän kuppaa seuraa minkä pystyy ja ajaa samaan aikaan säästöjä joukkueen budjettiin.

Rauno Mokka on kummajainen. Toripöllö. Kakkapöksy, joka ei pysty ottamaan vastuuta mistään. Hän tekee päätökset yksin, mutta katsoo ettei vastuu jää ikinä hänen hartailleen. Rauman Lukko on Mokaan oma lelu, jolla muut eivät saa leikkiä. Mutta haluaako hän lopulta istua yksin Äijänsuon lehtereillä Lukkoa kannustamassa? Saako hallille tulla, ellei ole mielin kielin Mokaan ja hänen porukalleen? Eipä sillä, että ainakaan itse siellä viihtyisinkään. Ämyreistä pusketaan täydellä volyymilla aivopesua ja hallin ala-arvoiset ruoat on tietenkin myrkytetty, ettei kukaan vaan heräisi unestaan ja kritisoi nykyjohtoa.

Ehkä Rauman kohtalona onkin vaipua yhä syvemmälle satanismiin

syövereihin. Luulisi että Mokalta loppuvat hyväksikäytettävät ihmiset kesken, kun kaupungissa asuu pian enää telakka-klusteriaan pykääviä satanisteja ja ydinvoimainsinöörejä. Luullessaan minuakin satanistiksi, Rauman Boikien satanistit sanoivat, että ei Raumalla mikään pakko ole saatanaa palvoa, mutta jos jotain aikoo tehdä, on se välttämätöntä.

Kuka hullu muuttaa tuollaiseen paikkaan, jossa vauvat vaihdetaan synnytyslaitoksella ja ohjaillaan heidän elämiään siten, että sisarukset päätyvät naimisiin keskenään? Paikkaan jossa vallitsee yleinen konsensus siitä, että on parempi olla kiusaaja kuin kiusattu. Paikkaan, joka on kuin suoraan Stephen Kingin romaanista. Örkkien pesään.

Ei kukaan täysjärkinen Raumalle enää menekään, vaan kiertää koko paskan kaukaa. Sen tulee Mokkaakin huomaamaan istuessaan lopulta yksin kuisessa kaarihallissaan, joka on jäänyt muotupuoleksi, jotta kukaan ei voisi tiirailla Mokka hänen istuessaan orrellaan kaiken valtiaana. Hän jää yksin Lukkoineen ja ydinvoimaloineen, kun on lopulta kiusannut kaikki ulos Raumalta.

Miksi yleensä itse päädyin Lukon kannattajaksi?

Joku ufo sitä halusi. Hän näki asiassa mahdollisen ”hyödyn”. Hän halusi, että menen Raumalle katsomaan, mitä siellä tapahtuu. Olihan siinä se yhteys, että olen käynyt syntymässä Raumalla. Muutimme Mouhijärvelle, kun olin vuoden tai kahden vanha. Ja onhan Rauman Lukko kuitenkin Suomen ehkä kiehtovin jääkiekkoseura. Huomattavasti luontevampaa olisi ollut kannattaa Tapparaa tai Ilvestä. Minustahan meinasi jo tulla Tapparani fani, kun kummitätini toi minulle Tapparani kausijulkaisun syksyllä 1987. Kevään 1988 Tappara-Lukko finaaleissa valitsimme kuitenkin veljeni kanssa puolemmen toisin. Melkein kaikki muut Mouhijärvellä kannattivat Tapparaa. Kallea kiekko ei niin kiinnostanut, mutta itse kärsin etäkannattajan osasta. Se on ikävää. Pitäisi kannattaa aina paikallista tai lähialueen seuraa. Silloin pääsee käymään peleissä porukalla, eikä tarvitse tyytyä kuuntelemaan Radio Suomen kiekkokierrosta.

Nykyään kaikki pelit näkee televisiosta. Kun myin telkkarin 2015, jäi pelienkin katsominen. Sen jälkeen olen käynyt paikan päällä kerran Turussa. Siellä Rauno Mokka tuli erätauolla hallin käytävällä uhkailemaan. Hän on iso mies. En silti osaa pelätä häntä. En minä häntä vihaa tai mitään sellaista. Hän aloitti. Mutta kun lyö takaisin, teki sen sitten miten tahansa, ei tarvi kantaa kaunaa.

Mutta sen haluaisin kyllä tietää - uskon, että moni muukin - mihin nojaa ennustus minusta tulevaisuuden kiekkovaikuttajana? Vai oliko se menneisyyden tulevaisuutta, joka meni jo? Vai onko niin, että kun örkit on ajettu Maasta pois, loppuu hyvinvointi siihen. Kaikki jotka tekevät ja osaavat jotain, on kaapatu. Ja heidän omatoimisuutensa on hyvin matalalla tasolla kaapatuksi tulemisen jälkeen. Jos jäävät edes eloon. Näin ollen puolet maailman väestöstä menehtyy ja jäljelle jää vain laamaneja ja muita tyhmiä ihmisiä. Ja kun rahat loppuvat, loppuu urheilulajeista ensimmäisenä jääkiekko.